

Samen Kerk

Allerzielen

JAARGANG 16 NUMMER 4

Allerzielen

In dit jaar van de barmhartigheid, is het goed om niet alleen stil te staan bij de levenden die onze barmhartigheid nodig hebben, maar evenzeer bij onze overledenen. We bidden met Allerzielen dat ze in Gods liefde geborgen mogen zijn.

Wetenschappers die in de toekomst een betrouwbaar beeld willen geven van de ontkerkelijking in onze streken hoeven er De Limburger maar bij te nemen en vervolgens de pagina's met de overlijdensadvertenties te bestuderen. Los van allerlei andere veranderingen die gaandeweg optreden, hoeft je voor een goede indruk alleen maar te kijken naar de plaats waar de uitvaart plaatsvindt. Een niet onredelijke gok: Twintig jaar geleden vond vrijwel elke uitvaart nog in een kerk plaats. Tien jaar geleden was dat waarschijnlijk nog zo'n tachtig procent en wie vandaag de dag gaat turven, zou misschien nog net op de helft komen.

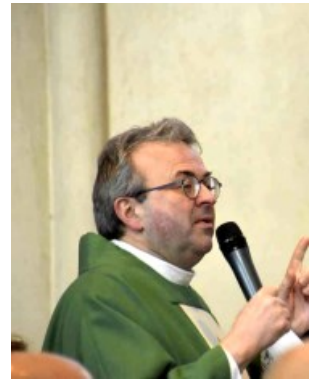
Met de komst van het crematorium in Venray zijn er ook in onze omgeving heel wat mensen van wie zo'n kerkelijke uitvaart niet meer hoeft. Daar zijn een heleboel redenen voor te bedenken, maar één daarvan is zeker dat nabestaanden het nut er niet meer van inzien om voor een overledene te bidden, te bidden voor de zielenrust.

We herdenken iemand in onze woorden of met foto's. Maar voor hen bidden??

Bevrijding der zielen uit het vagevuur d.d. H. Rozenkrans - Blitterswijk

'Want', zo lijkt de redenering: 'als er al een hemel is, dan loopt iedereen zo naar binnen.' Hoe je hier op aarde geleefd hebt, doet er blijkbaar niet toe. Onze Lieve heer vergeeft altijd en overal iedereen acuut alles.

Is dat zo? Zou dat rechtvaardig zijn? Neem maar eens een overledene in gedachten om wie u veel geeft en die een goed leven heeft geleid. Misschien een van uw ouders, of uw partner. Als iedereen zomaar doorloopt tot in de hemelse skybox, dan zit die persoon die u lief is nu naast een niet nader met naam te noemen dictator uit het Duitsland van de vorige eeuw. Want die zit zich dan ook suf te genieten. Zou het dan echt niks uitmaken wat je hier op aarde doet en laat? Dat druist in tegen ons gevoel voor rechtvaardigheid.

Uiteraard geldt dat geen mens zonder falen is. Zonder uitzondering hebben we als mens de barmhartigheid van God nodig. En Hij staat klaar om die barmhartigheid te geven, maar wil dat zeggen dat rechtvaardigheid uit beeld verdwijnt?

Als mensen zijn we in ons oordeel over onze naaste vaak ofwel gedachteloos barmhartig ofwel genadeloos rechtvaardig. Daarom roept Jezus ons op om niet over onze medemens te oordelen, maar dat aan God over te laten. Hij is de enige die zowel barmhartig als rechtvaardig is. Wij hoeven geen laatste oordeel te vellen en trouwens ook geen op-één-na laatste oordeel. In de Jakobusbrief staat het heel mooi: 'De barmhartigheid triomfeert over het oordeel'. We kunnen vertrouwen dat door te bidden voor de overledenen zij in Gods barmhartigheid worden opgenomen. Dat barmhartigheid zal triomferen over het oordeel. En de krachtigste en hoogste vorm van gebed is en blijft de H.Mis.

Daarom, wat mij betreft: als ik doodga hoeft niemand wat te komen vertellen over mijn verleden. Bidt liever voor de toekomst. Met Allerzielen doen we dat heel bewust: bidden om rust voor onze overledenen. Requiem aeternam. Eeuwige rust.

Deken Smeets

Priesterwijding en Eerste Heilige Mis Thai Nguyen

Op 6 november a.s. zal de bisschop van Breda, Mgr. J. Liesen, Thai Quoc Nguyen tot priester wijden. Thai is als stagiaire werkzaam geweest in onze parochies. De plechtigheid vindt plaats in de St. Antoniuskathedraal, St. Janstraat, in Breda om 15:00 uur.

Na de wijding is er in de kathedraal gelegenheid om Thai te feliciteren. Op 4 december draagt hij zijn Eerste Heilige Mis op in de Grote Kerk.

Wijding tot priester

Zondag 6 november om 15.00 uur in de Sint Antoniuskathedraal van Breda (Sint Janstraat). Vervoer: zie onderaan

Eerste heilige Mis in Venray

Zondag 4 december om 9.30 uur in de Grote Kerk

Gelegenheid tot felicitatie

Aansluitend aan de viering van 4 december in de Galmhut van de Zangers van Sint Frans (Langeweg 92)

Cadeau van de parochianen

De parochianen bieden de neomist een kelk aan. Vanaf 15 oktober tot en met 27 november staan in de Grote Kerk en Paterskerk offerblokken/collectebussen waar u uw bijdrage in de kunt deponeren.

Bus naar Breda

Het kerkbestuur zal busvervoer organiseren. Inschrijfflijsten liggen achter in beide kerken. U kunt zich in elk geval inschrijven tot en met 31 oktober. Door inschrijving meldt u zich aan. Na die datum kunt u zich bij de administratie van de Paterskerk nog opgeven (ma t/m vrij 9.30-10.30 uur, 0478-580202), mits er nog plaatsen beschikbaar zijn. De bus zal rond 12.45 uur vertrekken en naar verwachting rond 19.00 uur weer in Venray zijn. Het opstappunt is: Leunseweg, naast de Paterskerk. De eigen bijdrage bedraagt 15 euro en kunt u in de bus voldoen.

Cor Sonnemans

Wijding tot permanent diaken

Zaterdag 29 oktober om 10.30 uur in de Sint Christoffel kathedraal te Roermond. Vervoer: op eigen gelegenheid

Eerste assistenties als diaken in Venray

Zondag 30 oktober om 9.30 uur in de Grote Kerk

Zondag 30 oktober om 11.00 uur in de Paterskerk

Gelegenheid tot felicitatie

Aansluitend aan de viering van 30 oktober om 11.00 uur in de Paterskerk (koffie achter in de kerk).

Samen Kerkavonden weer begonnen: jongeren van Connect vertellen over wereldjongerendagen Krakau

Afgelopen zomer hebben verschillende jonge parochianen van jongerengroep Connect deelgenomen aan de Wereldjongerendagen in Krakau eind juli 2016. Om de reis betaalbaar te houden hadden de jongeren de afgelopen jaren acties bedacht om de reis betaalbaar te houden. Zo werden in de Venrayse kerken de inmiddels traditionele kerstkaartenacties gehouden en dit jaar werden tijdens de Pasen mooie kaarsen verkocht.

Mede als uiting van waardering voor de betrokkenheid van de vele parochianen die de jongeren financieel ondersteund hadden, kwamen de ze tijdens de eerste Samenkerkavond om hun verhaal te doen. Beter gezegd waren het verhalen, want de jongeren hadden weliswaar dezelfde bestemming, doch kozen voor

verschillende reizen.

Stefan Ansinger uit Leunen had ervoor gekozen om met de vereniging voor Latijnse Liturgie op pad te gaan. Deze vereniging richt zich op jonge mensen, die de Latijnse liturgie (in de gewone en buitengewone vorm) waarderen of deze beter willen leren kennen.

Zijn reis liep via Tsjechië naar Polen. Hij vertelde tijdens deze avond enthousiast over mooie steden en bezienswaardigheden, zoals de kathedraal van Opole en het Mariaheligdom Czestochowa. In Czestochowa was al iets te merken van het WJD-gevoel, daar duizenden jongeren reeds bijeenkwamen. De vijfde dag van Stefans reis bestond uit een bezoek aan het heiligdom van paus Johannes Paulus II. De bijbehorende kerk was, ondanks dat deze van

beton was, sfeervol. 's Middags werden de zoutmijnen bezocht. Diep onder de grond, na het afdalen van houten trappen, bevond zich een prachtige uitgehouwen kerk in de mijn. De foto's die Stefan toonde spraken voor zich. Tijdens het voorprogramma werd er ook een bezoek gebracht aan het concentratie- en vernietigingskamp Auschwitz. Ondanks dat de gebouwen zelf niet bezichtigd konden worden wegens grote drukte, hadden de omvang van het terrein en vooral het levensverhaal van priester Maximiliaan Kolbe grote indruk op Stefan gemaakt.

Buiten het bezichtigen van vele mooie plekken was er ook aandacht voor catechese. Op de zevende dag was een ontmoeting van alle Nederlandse jongeren, waarbij deelgenomen werd aan de catechese die door een Nederlandse bisschop gegeven werd. Op de 8^e dag organiseerde Juventutem, een organisatie voor latijnse Liturgie, een tridentijnse hoogmis. Bijzonder voorval na deze mooie plechtige mis was, dat er een huwelijksaanzoek aansluitend

buiten voor de kerk was; zeer bijzonder!

De negende dag was het eerste hoogtepunt van de WJD: Vigilie op Campus Misericordia: Met tienduizenden vond op het grote veld aanbidding van het allerheiligste plaats en dat in stilte, in verbondenheid met elkaar en met de Paus. Een van de Syrische vluchtelingen die meegereisde met het gezelschap getuigde over de tijd in Mosul. Hij was met duizenden op de vlucht gegaan, te voet, een stoet van mensen. En hier bij de WJD gebeurde het tegenovergestelde, namelijk trokken nu tienduizenden mensen te voet in blijdschap en verbondenheid met elkaar op. De laatste dag bestond uit de slotmis: naar schatting twee miljoen mensen vierden samen met paus Franciscus de eucharistie. Deze duurde ruim drie en half uur. Dit kwam onder andere, zo vertelde Stefan, dat het uitdelen van de communie al meer dan een uur duurde.

Terugkijkend een prachtige reis, een reis die wellicht vervolgt gaat worden.

Harm, Rubin, Thijs, Andrea en Jessica zijn met het bisdom Den Bosch op pad geweest. Dit reisgezelschap bestond uit ruim 100 jongeren. Bijzondere van het bisdom Den Bosch was dat er zelfs een plusreis was voor jongeren met een lichamelijke of verstandelijke beperking. Voor Rubin was het op deze manier mogelijk om samen met de jongeren van Connect mee te reizen. Hij vertelde tijdens de Samenkerk-avond over de goed georganiseerde reis, die regelmatig momenten van extra rust inbouwde, maar ook zorgde voor gezamenlijke momenten met de anderen jongeren uit het gezelschap. Harm en Rubin vertelden samen enthousiast over de reis. Eén van de dingen die hen meteen opviel, was de hartelijkheid waarmee ze ontvangen werden door de Poolse bevolking in Wadowice. Mooie hoogtepunten uit hun voorprogramma waren onder andere de verkenning van de omgeving van Andrychew en een internationale mis met duizenden jongeren in het amfitheater. Tijdens dit voorprogramma was er ook voldoende mogelijkheid om kennis te maken met de Poolse cultuur; zo werd er brood gebakken en boter

gekarnd. Op 24 juli had het gastbisdom een gospelfestival georganiseerd waarbij er ook een levendige ruilhandel was. Onder ruilhandel verstaan de jongeren het ruilen van kleine items zoals een pen, een speldje, een klein klompje, een rozenkrans en ga zo maar door. Het WJD-gevoel kwam los. Harm had het geluk, in tegenstelling tot Stefan, om uiteindelijk de paus vanaf drie meter afstand zien en natuurlijk te fotograferen. Tijdens het bezoek aan Krakau kwam men zelfs Thai (de priesterstudent die in Venray stage gelopen heeft) nog tegen, die vanuit het bisdom Breda meegegaan was. Het uiteindelijke hoogtepunt als pelgrim was de voettocht naar het veld om samen de avondwake en de mis met de paus te vieren. Harm kijkt met gemengde gevoelens terug op de WJD: veel en mooie muziek, vermoeidheid, prachtige sfeer, pijn aan de voeten, een zee van lichtjes tijdens de avondwake, enorme drukte en lange rijen, kennis maken met de Poolse cultuur en slecht weer na afloop. Het belangrijkste dat Harm is bijgebleven is dat je er mooie vriendschappen aan over houdt. Je viert in vrijheid het geloof met elkaar, de

verbondenheid met de jongeren van over de hele wereld heeft diepe indruk op hem gemaakt. De WJD: van harte aanbevolen. Harm verheugt zich dan ook op de volgende bestemming: de Wereldjongerendagen in Panama in 2019!

Er was een oprechte belangstelling tijdens deze Samenkerk-avond: ruim twintig parochianen bezochten deze avond. Eén parochiaan op leeftijd vroeg na deze inspirerende verhalen of er ook Wereld Ouderendagen (WOD) komen. Warme gelach klinkt door de zaal. Het was een mooi avond.

Arthur Gerritzen

Moeder Teresa heilig verklaard

Op 4 september 2016 heeft Paus Franciscus moeder Teresa van Calcutta heilig verklaard.

Wellicht niet helemaal bij toeval in het jaar van de barmhartigheid.

Want zo zei de Paus: "Ze boog zich voor de armen die aan de kant van de weg waren achtergelaten om te sterven en zag in hen hun door God gegeven waardigheid".

Bij haar heiligverklaring waren ook 1500 daklozen aanwezig die na afloop op een pizza werden getrakteerd.

Moeder Teresa werd op 26 augustus 1910 in Skopje (Macedonië) als Agnes Gonxha Bojaxhi geboren. Als missiezuster van Loreto werkte zij in Calcutta in India, onder meer als onderwijzeres. In 1948 ging ze met enkele oud-leerlingen de straat op om stervenden letterlijk uit de goot te halen. In 1952 opende ze een tehuis voor stervenden en kort daarna een tehuis voor in de steek gelaten en stervende kinderen.

Uit deze beweging zijn de 'Missionarissen van Naastenliefde' gegroeid, bestaande uit zusters, broeders en leken. Hun opdracht was de verzorging van straatarme zieken die waren weggestuurd bij ziekenhuizen, de zorg voor leprozen en verminkten, eerst in Calcutta en later op veel andere locaties.

De congregatie heeft tegenwoordig meer dan 4.500 leden en ruim 500 kloosters over de hele wereld. In Nederland hebben de zusters een vestiging in Rotterdam. De "moeder van de armen" stierf op 5 september 1997 in Calcutta. Reeds op 19 oktober 2003 werd zij door paus Johannes Paulus II zalig verklaard.

Haar inzet voor de allerarmsten inspireerde ook veel mensen buiten de kerk.

"In haar witte, met hemelsblauw afgezette habijt werd ze een van de invloedrijkste vrouwen in de Katholieke Kerk, symbool voor een onvoorwaardelijke goedheid, liefde en hulpvaardigheid", aldus NRC-journalist Marc Leijendekker

In 1997 ontving ze de Nobelprijs voor de vrede. Daarnaast ontving ze talrijke andere onderscheidingen waaronder in 1992 de Unesco-prijs voor vredeseducatie. In 1996 werd ze ereburger van de Verenigde Staten.

Toen ze de Nobelprijs in ontvangst nam, sprak ze

ten overstaan van alle prominente aanwezigen het vredesgebed van Franciscus uit. Om daaraan even later de opmerking toe te voegen dat ze "de landen die abortus legaliseerden de armste landen ter wereld vond".

Meteen na haar heiligverklaring werd haar heiligheid in de pers genuanceerd met verklaringen waaruit bleek dat moeder Teresa niet volmaakt was.

Iemand die heilig wordt verklaard wordt ook niet volmaakt verklaard. Er is maar één volmaakte heilige en dat is Maria.

Ook als je niet volmaakt bent kun je bijzonder veel voor anderen betekenen.

Informatie:

Trouw, 4 september 2016, S. Fens

NRC 5 september 2016, M. Leijendekker

Website Bisdome Roermond

Ger Claessens.

© anp.

Moeder Teresa tijdens het in ontvangst nemen van de Nobelprijs voor de Vrede in Oslo.

Kinderboekje

Jezus houdt van alle kinderen, groot en klein!

Hoi kinderen,

Soms gaan dagen niet helemaal goed; je hebt ruzie met een vriendje, mama moet een beetje op je mopperen omdat je vergeten bent je speelgoed op te ruimen, je bent gevallen en hebt je knie geschaafd,

Alles zit een beetje tegen!

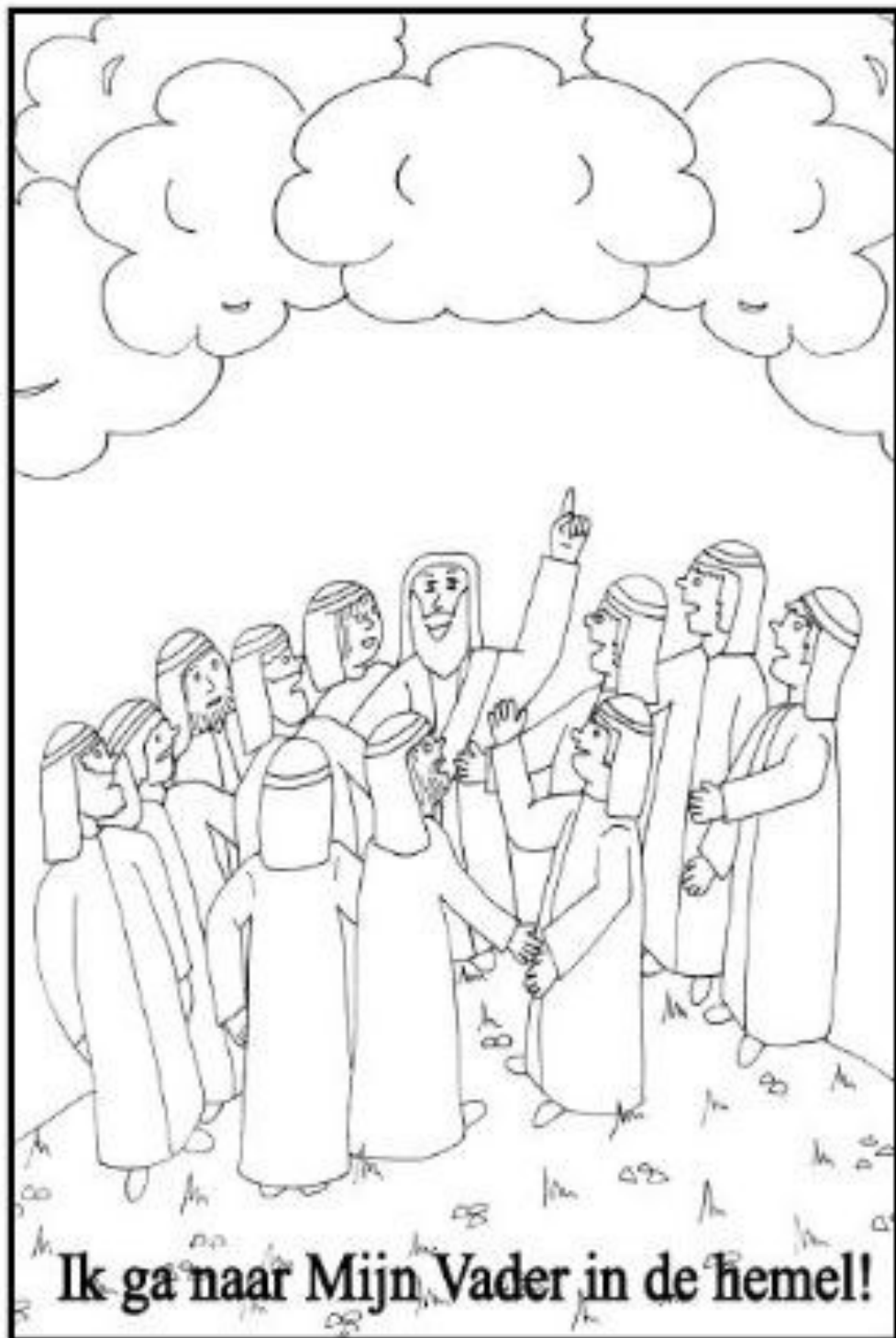
Maar als we later in de hemel zijn, is alles goed!! Dan is er geen ruzie meer en geen verdriet en niemand heeft nog pijn.

Dat zou toch wel héél fijn zijn, hè? Daar is het altijd een top dag! En weet je waarom? Omdat dat het huis van God is!

En als wij hier op aarde lief zijn en heel veel van Hem houden, mogen we later bij Hem in de Hemel komen wonen!

Jezus is ons met Hemelvaart al voor gegaan om voor ons
allemaal een plaatsje in de hemel klaar te maken.

Ons stoeltje staat dus al klaar!!

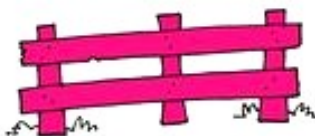

-D

-S

H=Z

K=G

LO=JU

K=B

AS=E

T=VIJ

D=L

PA=E

AL=ID

+V

-L

+J

IL=LLIE

-F

M=V

+GEN

T=ALL

EUR=AN

O=IJ

LO=JU

K=W

+ELIJK

+DEREN

AS=N

AS=E

BL=V

-EN

-SP

-N

D=EL

Jezus houdt heel veel van Zijn kinderen en wil graag dat we uiteindelijk allemaal bij Hem komen wonen, in Zijn rijk!

Op Youtube kun je meezingen met dit liedje:

'Laat de kind'ren tot mij komen' van meester Richard:

https://www.youtube.com/watch?v=ukHyYwv_1F0

Laat de kind'ren tot Mij komen,
alle alle kind'ren
Laat de kind'ren tot Mij komen,
niemand mag ze hind'ren.
Want de poorten van mijn rijk
staan voor kind'ren open,
laat ze allen groot en klein
bij mij binnen lopen.

En jullie weten het.....als jullie tips/leuke ideeën/ grappige uitspraken hebben, email ze dan naar samenkerkkinderboekje@hotmail.com

Het “Onze Vader”, een beetje anders

Het altaarmissaal is een groot boek, dat op het altaar ligt, waarin de gebeden voor de Heilige Mis zijn opgenomen. Deze gebeden zijn voor iedere dag en voor alle feestdagen in de hele Katholieke kerk voorgeschreven. Wereldwijd worden iedere dag dezelfde gebeden en dezelfde schriftlezingen uitgesproken.

Tot 1968 waren alle teksten in het missaal in het Latijn. Toen na het concilie in de Eucharistie de eigen landstaal werd gebruikt, werden de teksten vertaald in de taal van het eigen land. Naast het altaarmissaal waren er voor gebruik door de kerkgangers volksmissalen: bewerkingen in kleiner formaat van het altaarmissaal.

Voor Nederland kwam er in 1979 het “Altaarmissaal voor de Nederlandse Kerkprovincie”.

In 2004 was dit altaarmissaal uitverkocht. In veel kerken en kapellen waren de exemplaren echter aan vervanging toe.

Al in 2001 had Rome alle bisschoppenconferenties opgedragen om de bestaande vertalingen van het missaal in de volkstaal te herzien en te verbeteren. Ook werd toen bepaald dat voor een bepaald taalgebied eenzelfde tekst gebruikt moest worden. Voor Nederland en Vlaanderen bijv. dus één tekst.

Het duurde nog tot 2009 voordat een Nederlands-Vlaamse vertaalcommissie werd ingesteld, waarin namens elk land 2 bisschoppen en vele andere deskundigen zitting namen.

Deze commissie heeft nog zeker dit jaar en misschien nog wel meerdere jaren nodig om haar werkzaamheden af te ronden. De vraag blijft of er naast de uitgave van het altaarmissaal ook nog een nieuw volksmissaal zal komen. En, zo ja, wanneer.

Een gemeenschappelijke versie van het “Onze Vader” is al gereed.

Met invoering van de ze nieuwe versie wordt niet gewacht tot het hele missaal gereed is.

Vanaf de eerste zondag van de advent, op 27 november 2016, zal in de Nederlandse Kerkprovincie de nieuwe versie worden gebeden, zo heeft onlangs de Nederlandse Bisschoppenconferentie besloten.

“Nieuw” is eigenlijk niet het goede woord. De commissie heeft de 2 bestaande vertalingen naast elkaar gelegd en de passages die in Nederland en Vlaanderen gelijk luiden gehandhaafd. Voor zover de teksten verschilden, heeft men nu eens de Nederlandse vertaling aangehouden en dan weer de formulering uit Vlaanderen. De wijzigingen zijn evenredig over Vlaanderen en Nederland verdeeld.

Alleen de vertaling van het Latijnse “tentationem” is voor beide versies nieuw. Stond er eerst in beide versies “beking”, nu wordt dat “beproeving”. En wel om dat beproeving beter aansluit bij de Griekse grondtekst en ook omdat “bekoren” eigenlijk betekent “aanzetten tot het kwaad”, iets wat van de duivel maar niet van God gezegd kan worden.

De bisschoppen laten weten dat zij begrijpen dat het voor sommige gelovigen niet gemakkelijk zal zijn om afscheid te nemen van de oude vertrouwde tekst van het Gebed des Heren.

“Een gelijkwaardige moeilijkheid deed zich ook voor toen bij het verschijnen van het Altaarmissaal in 1979 vertrouwde teksten werden vervangen. Maar uiteindelijk is ook toen een snelle gewenning mogelijk gebleken.

Het is mooi en verheugend dat Nederland en Vlaanderen nu dezelfde tekst van het Onze Vader gaan bidden”, aldus Mgr. Liesen namens de Nederlandse Bisschoppenconferentie.

De teksten naast elkaar:

Nederland	Vlaanderen	Nieuw
Onze Vader die in de hemel zijt, uw naam worde geheiligd, uw rijk kome, uw wil geschiede, op aarde zoals in de hemel.	Onze Vader, die in de hemelen zijt, geheiligd zij uw naam, uw rijk kome, uw wil geschiede, op aarde als in de hemel.	Onze Vader, die in de hemel zijt, uw naam worde geheiligd, uw rijk kome, uw wil geschiede, op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood en vergeef ons onze schuld, zoals wij ook aan anderen hun schuld vergeven: en leid ons niet in bekoring maar verlos ons van het kwade.	Geef ons heden ons dagelijks brood en vergeef ons onze schul- den , gelijk ook wij vergeven aan onze schuldenaren: en leid ons niet in bekoring maar verlos ons van het kwade.	Geef ons heden ons dagelijks brood en vergeef ons onze schul- den , zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren en bren g ons niet in beproe- ving maar verlos ons van het kwade.

Naar een tekst van de Nationale Raad voor Liturgie,

Ger Claessens.

De inloopochtend van de Paterskerk

Vanuit de gedachte dat Gods huis voor iedereen toegankelijk moest zijn, initieerde catechiste Tinie Claessens enkele jaren geleden een inloopochtend in het parochiezaaltje van de Paterskerk in Venray met als doel een plek te kunnen bieden waar mensen terecht konden met hun vragen met de intentie om waar mogelijk antwoorden te bieden, maar minstens een aandachtig luisterend oor én een warme kop koffie of thee. Onderstaand verhaal is een mooi voorbeeld van hoe je als kerk, christen, naaste de boodschap kunt uitdragen: je mag er zijn! In het jaar van barmhartigheid vond ik het wel passend om onderstaand verhaal onder jullie aandacht te brengen. Vooraf wil ik Tinie Claessens en Ans Houben danken voor het inzenden van onderstaand verhaal.
Arthur Gerritzen

Op een ochtend belde Ans Houben aan en vroeg of ook zij hier koffie mocht komen drinken.

“Uiteraard, kom binnen.” We maakten kennis en sinds die ene woensdagochtend kwam Ans geregeld naar de inloop. Ans nam deel aan de bezinningsavonden Samen Kerk. Na een poos ging ze mee naar een stille dag in de Foyer in Thorn. In de loop der jaren bouwden wij een speciale band op.

Ans woonde al geruime tijd noodgedwongen in een psychiatrisch centrum. Uit de gesprekken die ik met haar voerde werd duidelijk dat haar leven anders gelopen dan ze zelf gehoopt had. Ze droomde ervan om na het atheneum danseres te worden. Helaas gooide haar ziekte roet in het eten. Een verblijf op van Gogh in Venray volgde. De creatieve therapie, die ze vanuit de behandeling kreeg, zorgde er gelukkig voor dat ze een nieuw talent in zichzelf ontdekte: tekenen en schilderen. Door de jaren heen ontwikkelde ze een eigen stijl met gemengde technieken, waarbij ze materialen als aquarel, potlood, krijt

en inkt intensief gebruikt. In haar werk staan emotioneel beladen thema's centraal. Thema's die te herleiden zijn naar haar eigen leven. Een voorbeeld hiervan is kinderloosheid. De figuren in haar werk zijn bijna altijd vrouwen en kinderen. Zelf zegt ze hierover: "Alles wat onbewust gemaakt wordt, komt uit de hand van God". Een ander terugkerend thema is religie. Dit heeft volgens haar te maken met volledige acceptatie, wie je ook bent: je mag er zijn. "Kerken zijn de enige plek waar je zomaar binnen mag lopen." Voor Ans zijn haar werken een manier om contact te maken met de buitenwereld. Als ze bezig is met haar werk, is ze een gelukkiger mens.

Ik herinner me het nog goed. Ans kwam binnen met vele gedachten en vragen, zoals; "Ik weet niets van geloof. In Lourdes voelde ik me verwant met Bernadette, maar bij Maria voelde ik niets!" en "Waarom heb ik deze ziekte?"

Ik vond het heel bijzonder dat Ans, die altijd gewoon Ans was, zo vanuit haar hart, zonder dat ze het besepte God liet zien aan de wereld en aan ons, zelfs binnen de kerk. Ze vroeg om verstandelijke uitleg van iets wat zij gaf. Ik kende Gods plannen met haar leven uiteraard ook niet, maar ik kon zien dat Hij door deze weg haar talent gebruikte, kunst als uitingsvorm vastgelegd voor de toekomst. Op momenten dat zij in crisis verkeerde, ging ze erg diep in haar gevoelsleven. Dieper in negatieve zin, dieper dan andere mensen konden en hoefden mee te maken. Op die momenten, zo vertelde Ans, tekende en schilderde ze niet. Daarentegen had ze tijden dat het beter ging en dan kon ze dieper in haar positieve gevoel (waarschijnlijk ook dieper dan andere mensen) komen en kon dat gevoel vertalen in kunst. De moeder/kind afbeeldingen lieten zo geweldig Maria zien. Althans, ik zag het daar duidelijk in en met mij vele anderen. Ik geloofde dat God dit haar liet doen door haar ziekte heen.

In ons contact had ik wat hand en span diensten voor Ans gedaan. Ze vroeg op een gegeven moment wat ze mij schuldig was. Ik heb haar toen gevraagd een Maria-tekening voor mij te maken.

Ze schrok en reageerde hierop met de uitspraak: "Ik kan niet werken in opdracht!" Ik antwoordde: "Zou je mij de Maria willen schenken, die God jou op jouw moment laat maken". Ans zei later hier inspiratie door gekregen te hebben en omdat ze niet wist hoe ik Maria graag zou hebben, zijn er uiteindelijk dertig verschillende werken gemaakt. Maria als koningin, Maria op bezoek bij Elisabeth, Maria die zwanger was, een biddende Maria en nog vele meer. Uiteindelijk heb ik mijn Maria mogen uitzoeken. Ans heeft enkele andere Maria's en veel van haar andere werken mogen exposeren in het koningskerkje in Vierlingsbeek. Wij zijn beide blij op deze manier met elkaar in contact te zijn gekomen.

2Kor 3,3 Een open brief van Christus, met onze hulp opgesteld, niet met inkt geschreven maar met de Geest van de levende God....

Ans Houben
Tinie Claessens

DE ZEVEN SACRAMENTEN: De eucharistie

+ *Het Doopsel*
+ *De Eucharistie*
+ *Het Vormsel*
+ *Het Huwelijk*
+ *De Ziekenzalving*
+ *De Biecht*
+ *De Priesterwijding*

Centraal in de traditie, de leer en het leven van de katholieke kerk staan de zeven sacramenten:

- Het Doopsel
- De Eucharistie
- Het Vormsel
- De Huwelijksviering
- De Ziekenzalving
- De Biecht
- De Priesterwijding

tijden, namelijk het sacrament van de biecht en het sacrament van de ziekenzalving. Deze twee sacramenten worden ook wel de sacramenten van genezing genoemd.

Tot slot zijn er twee sacramenten die een keuze voor een levenswijze inhouden, het sacrament van het huwelijk en het sacrament van de wijding.

In de komende edities van ons parochieblad wil de redactie nader ingaan op de vorm en de inhoud van deze sacramenten. We beginnen niet met het eerste sacrament, het Doopsel, maar met de Eucharistie als het sacrament dat iedere dag overal ter wereld gevierd wordt. De kerk zegt dat de Mis de oorsprong en het hoogtepunt van heel het christelijke leven is.

Sacramenten zijn tekenen van Gods nabijheid in het leven van de mensen. Ze zijn ingesteld door Jezus zelf. In gebed en offer probeert de mens tot God te komen. In de sacramenten komt God tot de mens. Het woord is afgeleid van het Latijnse sacramentum, wat (geloofs)geheim betekent. We kunnen onderscheid maken in drie soorten sacramenten.

Er zijn drie zogeheten initiatiesacramenten. Dit zijn sacramenten om opgenomen te worden in de kerk: het sacrament van het doopsel, het sacrament van de eucharistie en het sacrament van het vormsel. Dan zijn er twee sacramenten voor ondersteuning in moeilijke

DE EUCHARISTIE

Bij de bespreking van de Eucharistie volgen we het boek van Emilio Grasso: Van offer naar feest, Averbode. Dit boek kunt u kopen in de dependance van het Carolushuis in de pastorie van de Paterskerk.

Ieder jaar op Witte Donderdag herdenken we de instelling van de Heilige Mis door Jezus zelf daags voor Zijn dood.

Hij brak toen het brood en deelde de beker om Zijn dood en verrijzenis telkens weer onder ons aanwezig te stellen en Hij nodigt ons allemaal uit om dit telkens weer samen in Zijn naam te doen.

Als gelovigen zijn we allemaal diep betrokken bij de viering van de Mis: we zijn niet slechts toeschouwers. We vieren en gedenken mee met de priester. De priester is in de Mis geen gastheer. Hij is voorganger. In de Eucharistie is Jezus zelf de gastheer. Hij nodigt ons uit aan Zijn tafel. Net als de kerkgangers ontvangt ook de priester de communie uit Zijn handen en de priester geeft dat geschenk vervolgens door aan de gelovigen.

In de liturgie wordt het woord van God verkondigd en gevierd. Gelovigen die dit woord

anhoren, begrijpen en in zich opnemen zullen zich inspannen om dat woord in hun eigen leven te laten doorklinken, het in hun eigen leven waar te maken.

Hoe dan waar te maken? Door er te zijn voor anderen en voor Hem.

Jezus is niet onverwacht als een meteoriet uit de hemel komen vallen. Zijn aanwezigheid onder ons is voorafgegaan en voorbereid door een lange en geduldige geschiedenis, waaraan heel de schepping deelnam.

God heeft bij verschillende gelegenheden gesproken door de profeten van het Oude Testament en tenslotte heeft hij door Jezus gesproken in Zijn nieuwe verbond met ons.

God is geen onbekende meer. Hij heeft een naam. Wij mogen Hem aanroepen en Hij roept ons.

Wij zijn eeuwen verwijderd van Jezus, Zijn leven en Zijn cultuur.

Daarom moeten we ons daarin verdiepen om het mysterie van het geloof, dat de Mis is, te leren kennen, erin door te dringen en erin op te gaan.

De opbouw van de Mis.

- Inleidende riten
 - De schuldbelijdenis
 - De liturgie van het woord
 - De homilie: de preek
 - De geloofsbelijdenis
 - Het gebed van de gelovigen: de voorbede
 - De gaven
 - Het eucharistisch gebed
 - Het Onze Vader
 - De vredeswens
 - Het Eucharistisch gastmaal
- Tot slot

In de volgende edities van ons parochieblad gaan we telkens kort in op een aantal van deze 12 bouwstenen.

De redactie

Ik-ken-mijn-kerk-dagen

Nieuw: "Ik-ken-mijn-kerk-dagen" voor communicanten Paterskerk

In het schooljaar 2016/2017 zijn er op 4 zondagen "ik-ken-mijn-kerk-dagen" voor alle kinderen die de Eerste H. Communie zullen ontvangen in de Paterskerk. Belangrijk doel van deze dagen is dat de communicanten de parochiegemeenschap beter leren kennen en de parochiegemeenschap de communicanten. De kinderen krijgen een rol tijdens de zondagsmissen en worden voorgesteld aan de parochianen.

Op deze dagen leren de communicanten wat er in de kerk te doen is. Zo zullen zij:

- Kennismaken met misdienaars, acolieten en vrijwilligers;
- Het kerkgebouw leren kennen;
- Hun mede-communicanten ontmoeten;

- Vertrouwd raken met de H. Mis;
- Leren oog te hebben voor de oudere medemens;
- Samen eten;
- Samen bidden;
- Samen spelen.

De "ik-ken-mijn-kerk-dagen" zijn op de zondagen 5 februari, 9 april, 4 juni en 18 juni. Uiteraard zijn alle parochianen en belangstellenden van harte uitgenodigd om de H. Mis op deze zondagen bij te wonen en zo samen met de kinderen op weg te gaan naar hun Eerste H. Communie.

Tonnie Engels,
kerkbestuur.

Parels uit de preken van de deken

In deze rubriek brengen we een aantal mooie passages uit de preken van deken Smeets op de zondagen in de afgelopen maanden onder uw aandacht. Omdat ze alleszins de moeite waard zijn om er nóg een keer kennis van te nemen of om ze te lezen als u ze nog niet gehoord had. Boven iedere passage staat de aanduiding van de schriftlezingen van de betreffende zondagen, waarop de preken betrekking hebben.

Vijftiende zondag door het jaar 10 juli 2016

Deuteronomium 30,10-14
Lucas 10, 25-37

Tijdens hun reis door de woestijn gaf Moses de Israëlieten Gods geboden en zei hen dat ze die met heel hun hart en ziel moesten onderhouden. "Want", zo zei hij "die geboden zijn niet te zwaar voor u. Ge hoeft er niemand op uit te sturen om ze in de hemel te gaan halen of om ze overzee te gaan zoeken. Neen, het woord is dicht bij u, in uw mond en in uw hart.

Gij kunt het dus volbrengen."

Als heel veel jaren later een wetgeleerde Jezus vraagt wat hij moet doen om het eeuwige leven te verwerven, beantwoordt Jezus die vraag met een tegenvraag: "Wat staat er geschreven in de wet?". Daarin staat, zegt de wetgeleerde: "Gij zult de Heer uw God beminnen met geheel uw hart en met geheel uw ziel; met al uw krachten en geheel uw verstand; en uw naaste gelijk uzelf." Jezus zei: "Uw antwoord is juist, doe dat en ge zult leven".

Zo simpel eigenlijk. Gewoon dóen.

Wie is dan die naaste?

Je naasten zijn je familie en je vrienden. Maar verder ook iedereen die naast je loopt, die dichtbij je is. Je moet bij jezelf nagaan hoe jij in een situatie behandeld wilt worden, wat jij zou willen dat iemand anders voor je doet. En dan doe jij dat voor je naaste.

Er wordt geen topprestatie van je gevraagd, die je hooguit een of twee keer in je leven met inzet van al je krachten kunt leveren.

God verlangt van jou dat je je naasten bemint als jezelf. Iedere dag. Dat kún je. Iedere dag.

Net als de Samaritaan, die voor een beroofde en gewonde man zorgde, op de weg tussen Jerusaleem en Jericho. Het was immers zijn naaste. Dus deed hij alles voor die man, wat de priester en de leviet verzuimd hadden te doen.

Eenentwintigste zondag door het jaar 21 augustus 2016

Jesaja 66,18-21
Lucas 13, 22-30

Toen mensen aan Jezus vroegen: "Heer, zijn het er weinig die gered worden, is het moeilijk om het koninkrijk binnen te gaan?", antwoordde Hij: "Spant u tot het uiterste in om door de nauwe deur binnen te komen, want, Ik zeg u, velen zullen proberen binnen te komen, maar zij zullen daar niet in slagen".

Hij zegt niet dat het wel meevalt of dat het bijzonder moeilijk zal zijn. Hij kent Zijn mensen goed genoeg om te weten dat zij dan uit gemakzucht óf uit faalangst af zullen haken.

Hij zegt: "Spant u tot het uiterste in".

Je komt in Zijn rijk als je hier en nu al je energie en talenten gebruikt om de dorstigen te laven, de naakten te kleden, de vreemdelingen te herbergen, de zieken te verzorgen, de gevangenen te bezoeken en de doden te begraven.

Je komt dan te Zijner tijd door de nauwe deur in Zijn Eeuwige Licht en je brengt nu al Zijn koninkrijk op aarde dichterbij, je maakt het even het zichtbaar, telkens als je je inzet voor anderen.

Er zijn talloze voorbeelden van mensen die op die manier leven voor anderen en voor Zijn koninkrijk. "Zij zullen komen uit het oosten en het westen, uit het noorden en het zuiden, en zij zullen aanzitten in het koninkrijk Gods. Denkt eraan: er zijn laatsten die eersten en eersten die laatsten zullen zijn."

Een kerkganger

— Gezinsmissen —

PATERSKERK

In 2016:

Zaterdag 26 november om 18:00

Zaterdag 24 december om 17:00 uur kindje
wiegen en om 18:00 uur gezinsmis

De volgende gezinsmissen zijn op zondag. Ze zijn bedoeld als voorbereiding op de Eerste Communie. Uiteraard zijn ook andere kinderen en hun ouders welkom.

In 2017:

Zondag 5 februari om 11:00 uur

Zondag 9 april om 11:00 uur

Zondag 4 juni om 11:00 uur

Zondag 18 juni om 11:00 uur

GROTE KERK

In 2016:

Zondag 13 november om 11:00 uur

Zaterdag 11 december om 11:00

Zaterdag 24 december om 19:00 uur gezinsmis

De volgende gezinsmissen zijn op zondag. Ze zijn bedoeld als voorbereiding op de Eerste Communie. Uiteraard zijn ook andere kinderen en hun ouders welkom.

In 2017:

Zondag 8 januari om 11:00 uur

Zondag 12 februari om 11:00 uur

Zondag 12 maart om 11:00 uur

Zondag 16 april om 11:00 uur

Zondag 14 mei om 11:00 uur

Zondag 21 mei om 11:00 uur

Zondag 11 juni om 11:00 uur

Heilige Moeder Teresa m.c.

1910 - 1997

Gebed op voorspraak van de Heilige Moeder Teresa van Calcutta

Heer, maak ons waardig
om onze medemensen te dienen,
die overal ter wereld leven en sterven in armoede en honger.
Geef hun heden, door onze handen, hun dagelijks brood;
en door onze begrijpende liefde vrede en blijdschap.

Heer, maak mij tot een werktuig van Uw vrede,
dat waar haat bestaat, ik liefde mag zaaien,
waar onrecht heerst de geest van vergeving,
waar men in tweedracht leeft, eensgezindheid;
dat waar men dwaalt, ik waarheid mag brengen
en waar men twijfelt geloof,
licht in duisternis mag brengen
en blijdschap waar droefenis heerst.

Heer, laat mij liever trachten te troosten
dan getroost te worden,
te begrijpen dan begrepen te worden,
lief te hebben dan bemind te worden.
Want wie zichzelf verliest, zal vinden;
door te vergeven, wordt men vergeven;
door te sterven, ontwaakt men tot eeuwig leven.

Amen.

Moeder Teresa werd op 26 augustus 1910 in Skopje (Macedonië) als Agnes Gonxha Bojaxhi geboren. Als missiezuster van Loreto werkte ze in Calcutta in India, onder meer als onderwijzeres. In 1948 ging ze met enkele oud-leerlingen de straat op om stervenden letterlijk uit de goot te halen. In 1952 opende ze een tehuis voor stervenden en kort daarna een tehuis voor in de steek gelaten en stervende kinderen. Uit deze beweging zijn de Missionarissen van Naasteliefde gegroeid, die uit zusters, broeders en leken bestaan. De congregatie heeft nu meer dan 500 kloosters over de hele wereld. Moeder Teresa stierf op 5 september 1997 in Calcutta in India. Zij werd op 19 oktober 2003 door paus Johannes Paulus II zalig verklaard en op 4 september 2016 volgde haar heiligverklaring door paus Franciscus. De liturgische gedachtenis van de heilige Moeder Teresa van Calcutta is op 5 september.

GROTE KERK

Adres

Parochie Sint Petrus' Banden
Eindstraat 6, 5801 CR Venray
0478-550740 - petrband@zonnet.nl

Misintenties opgegeven

Maandag t/m vrijdag, behalve donderdag,
van 9.30 tot 10.30 uur, telnr.: 0478-
550740; stipendium: € 10,- voor missen op
weekdagen, € 25,- voor weekendmissen.
IBAN: NL49 ABNA 05797 39481 of
IBAN: NL75 RABO 01539 04143.

Kerkbijdrage

Op bankrekening NL59ABNA0484100017
of Postbank (giro) NL82INGB0001174863
inzake kerkbijdrage. Voorzitter comité kerk-
bijdrage: dhr. F. Welschen.
Penningmeester parochie Sint Petrus' Ban-
den: dhr. J. Loonen

H.H. Missen

Weekdagen: 9.00 uur
Zaterdag: 19.15 uur
Zondag: 9.30 uur

PATERSKERK

Adres

Parochie OLV van Zeven Smarten
Leunseweg 5, 5802 CE Venray
0478-580202 - info@paterskerkvenray.nl

Misintenties opgegeven

Maandag t/m vrijdag van 9.30 tot 10.30
uur, telnr.: 0478-580202; stipendium:
€ 10,- voor missen op weekdagen,
€ 25,- voor weekendmissen.
IBAN: NL81 ABNA 0231 8034 94 ,
t.n.v. Kerkbest. O.L.V. van Zeven Smarten.

Kerkbijdrage

Op bankrekening postbank
IBAN: NL42 INGB 0004 2040 20,
t.n.v. parochie Venray-Zuid of
IBAN: NL17 ABNA 0231 8085 26,
ten name van: Kerkbestuur O.L.V. van Zeven
Smarten inzake kerkbijdrage.

Inloopmorgen op woensdag

Pastorie: 9.30 -12.00 uur

Mariakapel geopend

Ma t/m za: 9.30 -19.00 uur

H.H. Missen

Weekdagen: 18.30 uur
Zaterdag: 18.00 uur
Zondag: 11.00 uur
(met kinderwoorddienst en
opvang voor baby's en
peuters)

Aanbidding van het Allerheiligste

Vrijdag: 17.30 uur

“Doe kleine dingen met
grote liefde”

(Moeder Teresa)

“Als ik over je oordeel,
heb ik geen tijd om van je
te houden”

(Moeder Teresa)

Redactie

Het adres van de redactie is: Leunseweg 5, 5802 CE Venray.
Email: samenkerkvenray@gmail.com

Gratis abonnement? Opzeggen? Adreswijziging?

Stuur een mailtje of een briefje.

Parochiekroniek

GROTE KERK

Overledenen

Jac Hai Janssen -- Jeanne Truijen-Camps -- Henk van Waaienburg -- Toos Peeters-
Arts -- To Kerkhof Vermeulen -- Frans Herens -- Rien Ruland-van Helden -- Leentje
Mobers-Oosterwaal

Huwelijken en Jubilea

Arnoud Everhardt en Jolanda Heijnen
Perry Vermeulen en Ingeborg van der Linden

Dopelingen

Givano Klokgieter -- Thijmen Derkx -- Rohan de Groot -- Lars Wester -- Dylan Kas-
znicki -- Fabien Kasznicki -- Remko van Reenen -- Fleur Wilmsen

PATERSKERK

Overledenen

Tiny van Mil Appeldoorn, 87 jaar -- An Lommen-Mommen, 94 jaar -- Lot Beijersber-
gen-Wielders, 92 jaar

Huwelijken

Sharona Bos Rob Bisschops

Dopelingen

Vieve van den Oever -- Nikole Sokolowfka -- Tuur Philipsen